

[Anne Grete Holmsgård]

»Vil ministeren oplyse, hvilke ikke-strafbare (altså lovlige) handlinger, Wambergudvalget godkender som grundlag for registrering af borgere hos politiets, henholdsvis forsvarrets efterretningstjeneste?«

Begrundelse

Ifølge Ekstra Bladet den 28. februar udtaler justitsministeren, at uanset det ikke er lovligt at registrere folk alene på grund af lovlig politisk virksomhed, så er der ikke noget i vejen for, at man kan registrere på grund af et eller andet om statens sikkerhed, mistanke om, at personer skader sikkerheden her i landet, eller på handlinger, der ikke er strafbare.

Efter ministerens udtalelser til Ekstra Bladet kan man registrere stort set hvem som helst og også på grund af lovlig politisk virksomhed.

Besvarelse (14/3 83):

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Regeringserklæringen af 30. september 1968 foreskriver, at registrering af danske statsborgere alene på grundlag af lovlig politisk virksomhed ikke må finde sted.

Af senere fortolkningsbidrag til regeringserklæringen kan justitsministeriet især pege på beretningen fra kommissionsdomstolen af 13. juli 1977, som undersøgte en række forhold vedrørende forsvarrets efterretningstjeneste. I beretningen hedder det bl.a., at »med hensyn til det centrale spørgsmål om tilladeligheden af politisk registrering må efter kommissionsdomstolens opfattelse en naturlig fortolkning af regeringserklæringens ordlyd, jfr. ordet »alene«, føre til, at registrering af oplysninger om lovlig politisk virksomhed er tilladelig, hvor registrering af den pågældende person måtte være hjemlet af andre grunde« (beretningens side 10). I beretningen hedder det endvidere: »Erklæringen må endvidere forstås således, at den berettiger til registrering på grundlag af rimeligt begrundet mistanke om ulovlig virksomhed eller medvirken hertil eller om virksomhed, der efter almindelige erfaringssætninger må ventes at ville udarte til ulovligheder« (beretningens side 15-16).

Spm. nr. S 714

Til *ministeren for skatter og afgifter (1/3 83)* af:

Askjær Jørgensen (FP):

»Har professor Thøger Nielsen ret i det, han skriver i Morgenavisen Jyllands-Posten den 1. marts 1983 om skattemyndighedernes fortolkning af en tidligere højesteretsdom om forståelsen af ligningsloven i sammenhæng med retssikkerhedshensyn inden for skatteområdet?«

Begrundelse

Spørgsmålet er, om ikke samfundet taber mere i anledning af skattevæsenets fremfærd over for erhvervslivet og den depression og negativitet, der uvægerlig vil følge, end man får i provenu ved krasbørstige inddrivelsesordninger.

Besvarelse (8/3 83):

Ministeren for skatter og afgifter (Isi Foighel):

I den artikel, som der refereres til i spørgsmålet, har professor, dr. jur. Thøger Nielsen under overskriften »Gældssanering trues af skattemyndighederne« rejst nogle spørgsmål omkring skattemyndighedernes praksis, når en skattepligtig opnår en akkord.

Artiklen tager udgangspunkt i de regler, som gælder ved fremførsel af ikke udnyttet underskud til senere år, hvor den skattepligtige er gået konkurs. Oprindeligt var fremførsel efter ligningslovens § 15 af underskud, som konstateredes ved en konkursbehandling, betinget af, at den skattepligtige måtte antages at have evne eller vilje til at betale den skyldige gæld.

Denne praksis blev imidlertid – som nævnt i artiklen – tilsidesat ved højesteretsdom af 30. maj 1980, den såkaldte Anne Steffensen-dom. Denne dom fastslog, at der ikke i § 15 i ligningsloven var hjemmel til at begrænse adgangen til at fremføre underskud i konkurssituationer til de tilfælde, hvor fallenten havde evne eller vilje til at betale. Tilsvarende er det antaget, at der efter dommen heller ikke længere er hjemmel til at nægte rentefradragsretten ved indkomstopgørelsen, uanset om den skattepligtige har betalingssevne eller -vilje.

Dommen omhandler ikke akkordsituationer, der jo er karakteriseret ved, at fordringen bortfalder helt eller delvis. Adgangen til